

ИСТИНСКИЯТ ПОСТ

Всяка наша грижа да цели спасението на душата - така че, като обуздаваме и телесните похоти, да осъществим истинския пост: а той се състои във въздържане от зло! Въздържането от храна е прието, за да отслаби силата на плътта - да укроти коня на тялото и го направи покорен на духа! Постещият, преди всичко, трябва: да обуздае гнева си, да се приучи на кротост, да стане снизходителен, да има съкрушено сърце, да прогонва нечистите помисли, да не бъде сребролюбец, да прави милостиня, като всякога си представя неугасващия огън и нелицеприятния съд - тогава ще живее в мир и любов с ближния! Това е истинския пост - за него говори и Исаия от лицето на Бога: "Ето постът, който избрах: разкъсай оковите на неправдата, развържи връзките на ярема, огнетените пусни на свобода и всеки ярем разкъсай; раздели хляба си с гладните и скитниците сиромаси заведи у дома си; видиш ли гол - облечи го, и от еднокръвния си не се крий" (Ис. 58:6-7). Направиш ли всичко това: "Тогавя твоята светлина ще се яви като зора; твоего изцеление скоро ще процъфти; твоята правда ще тръгне пред тебе; и славата Господна ще те придружава" (Ис. 58:8). Видиш ли възлюбени, в какво се състои истинския пост?! Такъв пост трябва да прилагаме, а не безразсъдно да мислим като тълпа, че постът се ограничава само в това да не ядеш нищо от сутрин до вечер!

Не това е главното, а друго: да съединим въздържанието от храна с въздържание от вредното за душата и да проявим велик усърдие в духовните работи! Който пости, трябва да бъде съкрушен, смирен, кротък, тих, да презира славата на земния живот! Който е презрял удоволствията на живота, той е длъжен да презре и суетата на славата и да съзерцава Оногова] Който изпитва сърцата на човеците, като отправя молитва и изповед пред Бога, придружени, до колкото е възможно, и с милостиня. Тази особита добродетел може да опрости грехове-те ни и да ни избави от огъня на геената - стига милостинята да бъде щедра и да не бъде за показ. От последното да се пазим не само в милостиня, но и във всяка духовна стъпка - нищо да не правим за суетна лютска слаба, защото тогава няма никакви полза нито от поста, нито от молитвата, нито от милостинята, нито от други духовни дела! Смути ли душата ни някаква страст: похот, гняв, ярост, злоба, завист, и други - нека си спомним чий образ носим и кой живее В нас, и да прогоним Всяка лоша мисъл от душата си! Нека живеем прилично като такива, които са се облекли В Христа, и да не оскърбяваме Духа Светаго!